

El relat hot: Èric i Dani

Disclaimer: El cervell és l'òrgan sexual més poderós de tots. És només amb bona salut mental, comunicació i assertivitat que podem gaudir de la nostra sexualitat. En un món d'immediatesa i bombardeig constant d'imatges, entrenar el múscul del cervell en la sexualitat és fonamental per a millorar les nostres experiències sexoafectives.

Èric i Dani

El soroll de l'aigua trencant-se contra les parets de la piscina omplia l'ambient del club esportiu. L'Èric acabava de sortir de l'aigua, esglaonat després d'una intensa sessió d'entrenament. Feia mesos que s'havia apuntat a natació per millorar la seva resistència, però últimament, les seves motivacions no eren només esportives.

Des del primer dia es va fixar en el Dani, un noi de la seva mateixa edat, que entrenava amb el mateix ritme disciplinat i metòdic que ell. Era difícil no fixar-s'hi, amb aquell somriure despreocupat i el cos definit per les hores a l'aigua. Però mai havien intercanviat gaire més que algun "hola" entre sèries, fins aquell dia.

L'Èric va entrar als vestidors, buscant un racó tranquil per canviar-se. Estava esgotat, però es va adonar que el Dani també havia acabat i es trobava a la mateixa zona dels vestidors. Per alguna raó, avui sentia com l'ambient entre ells era diferent.

?Bon entrenament avui, eh? ?va dir el Dani, trencant el silenci, mentre es treia les ulleres de natació i es passava la tovallola pels cabells humits.

L'Èric va somriure tímidament, sorprès que li parlés. No es considerava especialment tímid, però amb el Dani, sempre havia estat més reservat.

?Sí, he acabat mort ?va respondre, rient?. Però s'agraeix una bona suada de tant en tant.

Van seguir parlant mentre s'assecaven i es preparaven per marxar. Les seves converses, al principi formals, van començar a fluir amb més naturalitat. Es van adonar que compartien més coses en comú de les que s'esperaven: no només la natació, sinó també la música, les pel·lícules, i fins i tot el seu estil de vida.

Amb les tovalloles embolicades al voltant de la cintura, el Dani es va asseure a un banc, passant-se una mà pels cabells humits.

?Saps, Èric... T'he vist nedar un munt de vegades, però mai ens havíem parlat gaire. Em sorprèn que no haguem coincidit més.

L'Èric va sentir un calfred a l'esquena. El to relaxat del Dani i el fet que estiguessin sols al vestidor feia que l'atmosfera fos més íntima. Es va asseure al seu costat, notant la proximitat entre ells.

?Sí, tens raó. Jo tampoc entenc per què no hem parlat abans. Però m'alegro que ho hàgim fet avui.

El Dani el va mirar amb un somriure, i hi va haver un moment de silenci. Un silenci ple de complicitat, gairebé carregat d'electricitat. Sense adonar-se'n, l'Èric va notar com el seu cor començava a bategar més ràpid. Sentia una atracció cap al Dani que havia intentat ignorar durant setmanes, però ara, en aquell moment, semblava impossible de passar per alt.

?Tens plans per després? ?va preguntar el Dani, amb un to més baix.

L'Èric va sacsejar el cap, sentint una mena d'anticipació. El Dani es va apropar una mica més, fent que l'aire entre ells es carregués de tensió. Els seus genolls es tocaven lleugerament, i l'Èric es va adonar que el seu desig de connectar amb el Dani no era només emocional.

?Podríem anar a prendre alguna cosa, si vols... o... ?el Dani va deixar la frase penjada, i el cor de l'Èric es va accelerar encara més. Els seus ulls es van trobar, i en aquell instant, tot estava clar. No calien més paraules.

Amb una decisió silenciosa, el Dani va escurçar la distància entre ells i, sense dir res, va apropar els seus llavis als de l'Èric, buscant una resposta. L'Èric, que ja havia perdut qualsevol rastre de dubte, li va correspondre. Els seus llavis es van trobar en un petó suau al principi, però ple d'una passió continguda que feia setmanes que creixia.

El petó va anar guanyant intensitat, i els cossos dels dos nois es van acostar encara més, sentint la calor que desprenia l'un de l'altre. La tovallola de l'Èric es va desfer lleugerament, però no li importava. Les seves mans van començar a explorar el cos del Dani, resseguint els seus músculs molls pel clor de la piscina.

El Dani va gemegar lleument contra els seus llavis, i allò va encendre encara més el desig dins l'Èric. Els seus dits van baixar pel tors d'en Dani, sentint com es tensava sota el seu contacte. Quan van fer una pausa per agafar aire, es van mirar als ulls, els dos respirant de manera entretallada.

?Sempre m'has agradat, Èric... ?va confessar el Dani, amb la veu baixa però plena de desig?. Però no sabia si tu...

?A mi també m'has agradat des del primer dia ?va admetre l'Èric, sentint com aquella confessió li alliberava un pes del pit?. Però tenia por que no fos recíproc...

El Dani va somriure amb un punt de picardia, i va apropar-se de nou, aquesta vegada deixant que les seves mans juguessin amb el cinturó de la tovallola de l'Èric.

?Doncs, ara ja ho saps...

Van seguir fent-se petons amb més intensitat, aprofitant la privacitat del vestidor. Els cossos dels dos nois s'apropaven cada vegada més, fins que les seves tovalloles van acabar a terra. Les mans es buscaven amb desig, explorant cadascun dels racons del cos de l'altre. La pell humida i l'olor del clor barrejada amb la calor del moment feia que l'ambient fos encara més intens.

?No hauríem de fer això aquí... ?va murmurar l'Èric, tot i que el seu cos deia el contrari.

?Ja ho sé... però ara mateix no puc parar ?va respondre el Dani, amb un somriure entremaliat, abans de tornar-li a fer un petó encara amb més passió.

Després de diversos minuts atrapats en aquella espiral de desig, van decidir parar abans que algú els descobrís. Van tornar a embolicar-se amb les tovalloles, tot i que el somriure còmplice i el foc que brillava als seus ulls deixava clar que allò no acabaria aquí.

?Què et sembla si seguim això a un lloc més... privat? ?va suggerir el Dani, mentre recollia les seves coses.

?Em sembla perfecte ?va respondre l'Èric, amb una mirada plena d'anticipació.

Van sortir dels vestidors amb la promesa silenciosa que allò que acabava de començar no era només un moment passatger, sinó el començament d'una connexió molt més profunda. Entre

l'aigua i el desig, havien trobat alguna cosa que cap dels dos volia deixar escapar.

CONTINUARÀ...

Missatge de la redacció: Si veiem que aquesta història té moltes visites, tornarem amb segona part! Comparteix-la amb les teves amigues i amics!